

[Thorndahl]

ke konsekvenser denne meget klare straffelovsovertrædelse vil få.«

Begrundelse

Uden i øvrigt at kommentere sagen omkring entreprenør Bøje Nielsen er det altid interessant at bemærke den meget betydelige grad af forskelsbehandling, det offentlige lægger for dagen, når lovovertrædelser skal behandles. Lovovertrædelser, som det offentlige selv begår, og det gælder specielt, når socialdemokrater er involveret, behandles med en helt forbløffende mimoseagtig nænsomhed, mens man i andre tilfælde går væsentligt ud over lovgivningens grænser.

I august måned sidste år bragte TV-journalisterne Jørgen Flindt Pedersen og Erik Stephensen et længere indslag om entreprenør Bøje Nielsen. En væsentlig del af indslaget handlede om et tilbud om konsulentbistand, som Bøje Nielsen havde rettet til en ingeniør ansat i Københavns kommune. Det viser sig nu, at TV-journalisternes viden herom var baseret på kladden til et brev, som entreprenøren i sin tid havde påtænkt at sende til den pågældende ingeniør, en kladde, som en af Bøje Nielsens tidligere medarbejdere havde stjålet. Det må derfor uden videre have været klart for Jørgen Flindt Pedersen og Erik Stephensen, at det brev, de havde fået forelagt, ikke retmæssigt tilhørte den pågældende.

Journalisterne må derfor også have været fuldstændig klare over, at offentliggørelse og anvendelse af disse oplysninger ville være en overtrædelse af straffelovens § 264 c, hvori det er bestemt, at straffen er bøde, hæfte eller fængsel i op til 6 måneder for – uden at have medvirket til tyveri af det pågældende brev – uberettiget at have udnyttet brevets oplysninger. Det er i øvrigt også anført i Juristforbundets publikation om straffeloven, at § 264 c's vigtigste anvendelsesområde formentlig vil være industrispionage og journalisters offentliggørelse af oplysninger.

Besvarelse (5/2 81):

Justitsministeren (Ole Espersen):

Efter retsplejelovens § 742 iværksætter politiet efter anmeldelse eller af egen drift efterforskning, når der er rimelig formodning om,

at et strafbart forhold, som forfølges af det offentlige, er begået.

Politiet vil også i den konkrete sag gå frem i overensstemmelse med retningslinierne i den nævnte bestemmelse.

Allerede fordi justitsministeriet – bortset fra omtalen i pressen – ikke har nærmere kendskab til den konkrete sag, finder ministeriet af principielle grunde ikke at burde udtale sig om sagen.

Spm. nr. 517

Til *finansministeren (27/1 81)* af:

Thorndahl (FP):

»Vil ministeren oplyse, hvor stor en formue en privat ansat skal have opsparet for at kunne opnå en tilsvarende udbetaling pr. år som den højeste tjenestemandspension på 161.539,70 kr. pr. år, reguleret på samme måde som tjenestemandspensionen over den middellevetid, som en pensionist efter pensionsrettens indtræden kan regne med?«

Begrundelse

De offentligt ansatte, herunder især de højestlønnede tjenestemænd, har bl. a. i forbindelse med de igangværende overenskomstforhandlinger beklaget sig over et betydeligt lønefterslæb.

Det er derfor meget rimeligt at få et indtryk af størrelsesordenen af værdien af tjenestemandspensionen.

Der bedes ved beregningerne yderligere taget hensyn til, at den privatansattes formue bliver indkomstbeskattet, og at socialindkomsten yderligere og i øvrigt uden nogen reel begrundelse vil kunne betinge en væsentlig forskel i tildelingen af sociale ydelser.

Besvarelse (3/2 81):

Finansministeren (Svend Jakobsen):

En højeste pension på 161.539,70 kr. pr. år som nævnt i spørgsmålet svarer til den pensionsydelse i form af tjenestemandspension og folkepension efter satserne pr. 1. oktober 1980, der kommer til udbetaling i alt efter pensionering tidligst i en alder af 67 år og med en opnået pensionsanciennitet på 37 år fra en tjenestemandstilling i lønramme 40, f. eks. som generaldirektør, når tjenestemand-